

Επίσκεψη του Οικουμενικού Πατριάρχη στον Οίκο Ευγηρίας «Βασιλειάς» της Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Ο Οίκος Ευγηρίας «Βασιλειάς» στο προάστιο Randwick του Σύδνεϋ ήταν ένας από τους σταθμούς της πολυήμερης επίσημης επίσκεψης που πραγματοποιεί ο [Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος](#) στην [Αυστραλία](#), προκειμένου να προεξάρχει των εορταστικών εκδηλώσεων επί τη εκατονταετηρίδα της σημαντικής αυτής Επαρχίας του Οικουμενικού Θρόνου στην πέμπτη ήπειρο.

Στην ομιλία του κατά την επίσκεψη που πραγματοποίησε την Πέμπτη 10 Οκτωβρίου 2024 στην προνοιακή δομή της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, ο Παναγιώτατος τόνισε, μεταξύ άλλων, ότι «οί ηλικιωμένοι συνιστοῦν τό θεμέλιον τῆς κοινωνίας μας, διότι ἐπάνω εἰς τούς κόπους καί τά ἔργα των ἐκτίσθη τό παρόν».

Αναλυτικά η ομιλία του Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου:

Ἱερώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Αὐστραλίας κύριε Μακάριε,

Ἱερώτατοι καί Θεοφιλέστατοι Ἀρχιερεῖς,

Θεοφιλέστατε Ἐπίσκοπε Μιλητουπόλεως κύριε Ἰάκωβε, ὑπεύθυνε τοῦ πνευματικοῦ ἔργου τῆς Βασιλειάδος,

Ἐντιμότητα κύριε Ἰορδάνη Ἰορδανίδη, Προεδρεύων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Βασιλειάδος, καί Ἐντιμότατα μέλη αὐτοῦ,

Προσφιλέστατοι ἔνοικοι καί κατοικοῦντες εἰς τούς χώρους τοῦ φιλοξένου εὐαγοῦς τούτου Ἰδρύματος,

Ἀγαπητοί ἐργαζόμενοι καί διακονοῦντες εἰς τήν Βασιλειάδα,

Ἐκλεκτοί παρόντες,

Ἡ ἀρχαία «Βασιλειάς» ὑπῆρξε, κατά τόν ἐκκλησιαστικόν ἱστορικόν Σωζομενόν τόν Σαλαμίνιον, «πτωχῶν τό ἐπισημότατον καταγώγιον»[1], δηλαδή τό σπουδαῖον καί μοναδικόν διά τήν ἐποχήν του προνοιακόν καθίδρυμα, ἰδρυθέν ὑπό τοῦ Ἁγίου Πατρός καί Διδασκάλου τῆς Ἐκκλησίας, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας, διά τήν θεραπείαν τῶν ποικίλων ἀναγκῶν τῶν πτωχῶν, εἰς μίαν ἐποχήν, κατά τήν ὁποίαν ἡ Ἐκκλησία μόνη, σχεδόν ἀποκλειστικῶς, εἶχε τήν εὐθύνην διά τήν κοινωνικήν μέριμναν, τήν εὐποιάν καί τήν φροντίδα τῶν ἐν ἀνάγκαις καί περιστάσεσιν. Αὕτη ἡ μέριμνα διά τόν πάσχοντα, τόν πτωχόν, τόν ἀνήμπορον, τόν ἐμπερίστατον, ἐν γένει, ἐνυπάρχει εἰς τόν εὐαγγελικόν λόγον, ἡ κάλλιον εἰπεῖν, εἰς τόν εὐαγγελικόν τρόπον ζωῆς ἐξ ὑπαρχῆς, καθώς ἀναγινώσκομεν εἰς τάς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων: «οὐδέ εἷς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά [...] οὐδέ γάρ ἐνδεής τις ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς· ὅσοι γάρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τάς τιμάς τῶν πιπρασκομένων καί ἐτίθουν παρά τούς πόδας τῶν ἀποστόλων· διεδίδото δέ ἐκάστῳ καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν» (Πραξ. δ', 32-35).

Πιστός εἰς τήν εὐαγγελικήν παράδοσιν, ὁ μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπος Ἰεζεκιήλ, ὁ ρηξικέλευθος ὁραματιστής καί ἀναμορφωτής τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας, ἐδημιούργησε τήν προνοιακὴν αὐτὴν δομήν τῆς «Βασιλειάδος» διά τήν φροντίδα τῶν ἀδελφῶν μας, τῆς τρίτης ἡλικίας, εἰς συνεργασίαν μέ τόν φιλόπονον καί φιλάνθρωπον Πρωτοπρεσβύτερον πατέρα Ἰωάννην Καπέταν, πρῶτον διευθυντήν τοῦ Ἰδρύματος. Βεβαίως, ἔκτοτε ἡ «Βασιλειάς» ἀνεπτύχθη σημαντικῶς, ἐπεξετάθη εἰς τό σύνολον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καί, κυρίως, μετεξελίχθη εἰς μίαν σύγχρονον καί πρωτοποριακὴν μονάδα κοινωνικῆς μερίμνης, ἡ ὁποία προσφέρει ποικίλας καί ἄκρως ἐξειδικευμένας ὑπηρεσίας καί δέν ἀποτελεῖ, ἀπλῶς καί μόνον, ἓνα οἶκον εὐγερίας. Πλήν τῆς φιλοξενίας εἰς ἓνα σύγχρονον καί οἰκογενειακόν περιβάλλον, ἡ «Βασιλειάς» περιλαμβάνει Ἡμερήσια Κέντρα, ὅπου οἱ ἡλικιωμένοι ἀπολαμβάνουν ὀλίγας ὥρας τῆς ἡμέρας εἰς ἓνα θερμόν καί φιλικόν κλίμα καί παροχὴν κατ' οἶκον φροντίδος καί νοσηλείας.

Μακαρίζομεν καί δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἰεζεκιήλ, ὡς καί τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Στυλιανοῦ, τοῦ πολυτρόπως στηρίζαντος τήν «Βασιλειάδα». Συγχρόνως ἀπονέμομεν τόν δίκαιον τῆς Ἐκκλησίας ἔπαινον καί ἐκφράζομεν τήν βαθεῖαν εὐαρέσκειαν τῆς ἡμῶν Μετριότητος προσωπικῶς πρὸς τόν σημερινόν Ἀρχιεπίσκοπον καί πεφιλημένον ἀδελφόν κ. Μακάριον, ὁ ὁποῖος μετὰ πολλῆς ἀγάπης καί ζήλου καί ἐνδιαφέροντος

περιβάλλει τήν «Βασιλειάδα» καί ἤδη ἐπεξέτεινεν αὐτήν μέ νέαν ἐκ θεμελίων δομήν εἰς τήν Πέρθην, εἰς τήν Ἀδελαΐδα καί εἰς τό Σύδνεϋ μετά τήν δωρεάν τοῦ Καστελοριζίου Ἰδρύματος. Συγχαίρομεν ὡσαύτως τόν Θεοφιλέστατον ἀδελφόν, Ἐπίσκοπον Μιλητουπόλεως κ. Ἰάκωβον διὰ τήν ἐξαιρετικήν ἐργασίαν τήν ὁποίαν ἐπιτελεῖ εἰς τόν τομέα τῆς ποιμαντικῆς εἰς τά Ἰδρύματα τῆς Βασιλειάδος, καθώς καί τόν Γενικόν Διευθυντήν κ. Ἰορδάνην Ἰορδανίδην, τά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τόν μόνιμον κατά νόμον ἐκπρόσωπον τοῦ Ἱερωτάτου ἀδελφοῦ Ἀρχιδιάκονον Ἀθηναγόραν, τόν Ἐντιμολογιώτατον Ἀρχοντα ὀφφικιάλιον κύριον Θεοδόσιον Πεγκλῆν, Ἀντιπρόεδρον, τούς Ἐντιμοτάτους κυρίους Γρηγόριον Γαβριηλίδην καί Κοσμάν Δημητρίου καί τήν Ἐλλογιμωτάτην κυρίαν Αἰμιλίαν Κατσογιάννη, ἀλλά καί πάντας τούς ἐργαζομένους διὰ τήν θυσιαστικήν των μέριμναν καί προσφοράν καί διὰ τήν ὑψηλὴν αἴσθησιν καθήκοντος μέ τήν ὁποίαν ἐργάζονται διὰ τήν ἀνακούφισιν τῶν ἀδελφῶν μας.

Ἐπιθυμοῦμεν μετ' ἐπιτάσεως νά δηλώσωμεν ὅτι οἱ ἄνθρωποι τῆς τρίτης ἡλικίας δέν εἶναι οἱ ἀπόμαχοι τῆς ζωῆς, οἱ ὅποιοι ἔχουν μόνον ηὔξημένας ἀνάγκας καί ἀποτελοῦν, τρόπον τινά, ἐπιβάρυνσιν διὰ τούς ὑπολοίπους. Τούναντίον, οἱ ἡλικιωμένοι συνιστοῦν τό θεμέλιον τῆς κοινωνίας μας, διότι ἐπάνω εἰς τούς κόπους καί τά ἔργα των ἐκτίσθη τό παρόν. Ἡ πεῖρα, ἡ σοφία, αἱ ἐμπειρίαι τῶν ἡλικιωμένων συνανθρώπων μας ἀποτελοῦν ἀνεκτίμητον παρακαταθήκην ἰδίως διὰ τήν νεότητα, ἡ ὁποία ἀναζητεῖ αὐθεντικά πρότυπα ζωῆς. Καί ἀσφαλῶς αἱ εὐχαί καί αἱ προσευχαί τῶν γονέων καί τῶν πάππων στηρίζουν τά θεμέλια ὅχι μόνον τῶν οἰκῶν ἀλλά καί τῆς κοινωνίας ὁλοκλήρου. Ὡς ἐκ τούτου, οἱ ἄνθρωποι τῆς τρίτης ἡλικίας ἀξίζουν δικαιοματικῶς τῆς προσοχῆς, τοῦ σεβασμοῦ καί τῆς φροντίδος ὅχι ὡς ἐλεημοσύνης ἀλλά ὡς ὀφειλετικοῦ χρέους. Ἡ «Βασιλείας» εἶναι μία ἔμπρακτος ἀπόδειξις αὐτῆς τῆς στοργῆς πρὸς τούς ἡλικιωμένους συνανθρώπους μας.

Χαιρόμεθα ἰδιαίτερος καθώς σήμερον, μετά τῶν τιμίων Συνοδῶν μας, εὕρισκόμεθα εἰς τήν «Βασιλειάδα» ἐν μέσῳ ἐκλεκτῶν ἀδελφῶν, προβεβηκότων μὲν τῇ ἡλικίᾳ ἀλλά νεαζόντων τῇ καρδίᾳ, καί κοινωνοῦμεν ἐκ τῆς πείρας καί τῆς σοφίας καί τῆς ἀγάπης τῆς καρδίας των καί ἐκφράζομεν τήν βαθυτάτην ἱκανοποίησίν μας διὰ τό ἐνταῦθα ἐπιτελούμενον εὐλογημένον ἔργον. Διὰ μίαν ἀκόμη φοράν ἐκφράζομεν τήν ἀγάπην καί τό ἐνδιαφέρον μας διὰ τήν τρίτην ἡλικίαν, διαδηλοῦμεν μεγαλοφώνως τήν εὐαρέσκειαν τῆς Μητρός Ἐκκλησίας πρὸς τόν Ἱερώτατον ἀδελφόν Ἀρχιεπίσκοπον κ. Μακάριον καί πρὸς τούς ἰθύνοντας καί ἐργαζομένους εἰς τὴν «Βασιλειάδα» καί εὐλογοῦμεν ἅπαντας πατρικῶς καί Πατριαρχικῶς. Ὅλα τὰ καλά τοῦ Θεοῦ δι' ὅλους σας, ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ.

[1] Πρβλ. Ἑρμείου Σωζομενοῦ, *Ἑκκλησιαστική Ἱστορία*, Βιβλίον 5^{ον}-Κεφ. 34^{ον}, ΡG 67, 1397 Α.

(Φωτογραφίες: Νίκος Παπαχρήστου)